

discipulorum, Apostolorum, primorumque Ecclesie Patrum testimoniis, hoc, quæ ridicula vocant; & impossibilis, ea esse miracula, quibus probata fuit Iesu Christi divinitas, & unitas personæ in duabus naturis. Facile est aseque-
tum hujus argumentationis, quam fideles secundi Ecclesie
secuti Valentinius obiciebant. Panis, qui sit Corpus
Domini, & Vini, quod sit Sanguis ejusdem, tantum est
miraculum, ut Deus unus illud facere voleat. Vos nobil-
cum fatemini a Iesu Christo grande hoc miraculum in My-
steriis nostris fieri; nobiscum etiam vobis confidimus est
Iesum Christum vere esse Dei filium. Similiter fideles Ariani-
tum, atque Nestoriani hoc sensibile obiciebant argumentum.
Simplicis hominis corpus esse non potest in pluribus locis si-
mili, neque infiniti propodem perfons distribui, & opus
est hoc esse Dei Corpus. Vos nobiscum fatemini Iesu
Christi Corpus esse plurius in locis, in Calo, & in ter-
ra, & ubi Sacra celebrantur Mysteria, ac in omnibus com-
municantibus; vos nobiscum fatemini ipsum infinitis distri-
bus perfons, quia ullam patitur immunitatem: vobis
quaque nobiscum fatendum est, Jesum vere Deum esse,
Carinem ejus vere Garnet esse Dei, & Corpus ejus Corpus
Dei. Altera argumentatione æque validæ, & aperte sunt,
qua si quis vel levissime infirmare vellet, quin probareret
Ecclesie Catholice veritas adversus antiquas heres, certius
his pondus adferret. *Veritatis Religio contra antiquas
heres probata, ac propagata per Albericum Petrum.*

Nunquid adhuc dubitandum est de his Mysteriis verita-
te post Ecclesie testimoniom, quam Dei filius constituitur
sunt. Et secundum illius interest nos nobis in
manus tradere; ita illius est etiam verum ejus sensum in-
verbis *Saluatoris manifestum est pro re-
putata.* Sensus autem quem tribuit locis Evangelici de
reali Iesu Christi praesentia in Eucharistia adeo aptus est,
& rectus, ut qui dissentire voluim faciat, oportet verbis
maxime significabut. Nisi manducaveritis *Carmen filii ho-
minis, & liberoris ejus Sanguinem, non habebitis vitam in vo-
bis.* (Joan. 6.) Et rursum *Accipite, & manducate, hoc est
Corpus meum;* hic est *Sanguis meus,* qui effundatur pro vobis.
Fingit postulatum textus clariores? Nunquid sexentes provoca-
ti sunt Calvinisti, qui afferant, Scripturas semper ad literam
esse intelligendas, ut hinc inventari sensum magis lit-
teralem, vel proponant verba magis explicita ad experimen-
dam realem Corporis Iesu Christi praesentiam, quam le-
gitimam, sicut panis, & vinum nutritur corpora nostra. *Liber-
tati situatus: Sermones Aucti.*

Confundandum est Eucharistiam divinum esse secretum, Eucharistia
Enigma admirabile; Mysterium incomprehensibile ex du-
bus rebus compotum iusta Canones Ecclesie; quarum al-
tera exterior est, interior altera. Alteravisibilis, altera in-
visibilis; Altera exterior, interior altera; illa palam se vi-
dendam prabit; hac se tegit, ac later. Qua later, est Cor-
pus, & Sanguis Iesu Christi, residens sub speciebus invis-
ibili modo. Si Sacramentarii volum species tenibus esse sub-
iectas, attentim; manus illi attrectas, guttis saporem te-
cerint, oculi colorem, figuramque conspicunt; sensus omnes dicunt hoc esse panis, vinique accidentia, nec fallun-
tur. Sed si hos tantum cancellos, si tibi sat is non est vi-
dere illud sub integrum Sacramenti, si ut credas, ibi
est, postulas ut sensus ipsas penetrant species, Sanctuarium ingrediantur, aque judicent de interiori, ac exteriori, de
visibili, & invisibili; dico tibi cum Sancto Paulo, fidem non per oculos quidem, sed per auriculas ingredi. *Fides ex
auditu* & si Apostoli auctoritas non sufficit, dico tibi cum Magistro Apostolorum, ad hoc, ut sis fidelis, non requiri
ut video, fed ut credas. *Beati, qui non videntur, & credi-
derunt.* (Joan. 20.) Post hoc ut olim S. Thomas, animum obfirmare, & nolle credere Corpus Iesu Christi esse in Sa-
cramento, nisi illud videris, aque tetigeris; hoc non est
eis Christianum... Immo nec esse quidem rationis compo-
nit cogitare, se per sensum comprehendere posse, quod ratio
aliquæ nequit, nisi illustrata fuerit fidelis lumine; hoc est
femur implicare inexculcabilibus absurditibus, & in ma-
nifestam contradictionem reuertere. *Pater Novis in libro, cui sis-
tulus, de praesentia Iesu Christi in sancto Sacramento lib. 1. c. 1.*

Cum omnes quoniam, que infunduntur de reali Corporis
Iesu Christi praesentia ad duas Capita redigantur: Vide-
trum illi poterunt illud ponere sub speciebus, & utram
re ipsa voluerit; quis non vider, effectus potentia illius in-
finita superare sensus illius, oculorum nostrorum aciem ni-
mis infirmare esse, ut eo pervadat, & dubitandum esse;
utrum negare licet quidquid illos ostendit? Si enim tenta-
tum confundendi, & rejiciendi, quidquid illius videretur
absurdum, quis crederet Deum concilium suum in Virginis
fini; indutum corporeo ita exiguo, quale est apicula in
ipso sua conceptionis articulo, natum in stabulo suis pos-
sumus, & in vita exitu Crucis suffixum? Nonne jure suo Estimi-
ci nobis obficere possent, quod obficent, nos colore Deum
puerum, Deum diuorum, vel trium dierum, atque rot pro-
ponere difficultates de Mysteriis vita sua, quorū heretici in
hoc Eucharistie Sacramento communiscentur? Tandem enim
liquet, in Eucharistie Sacramento nihil invente posse justi-
ficationem, nisi pugnantia Lutheranis nobiscum profe-
dant locis Patrum de Eucharistia; neque enim audebant pa-
lum loqui de illis, nisi obscuris, iuvenitque locutionibus

*Qui Patres
in Ecclesi-
principiis
non audier-
unt, & Ma-
tio loci de
hor Mysteriis?*

Ceterum cur in veteri Ecclesia Eucharistie habebatur ve-
luti Mysteriorum Mysterium? Cur non erubebant Catechu-
meni? Cur tanto adhibebatur cura, ne id cognoscerent in-
fides? Hoc tordidum moralia sunt argumenta probantia My-
sterium hoc difficillimum esse ad credendum, & apertissimum
ad excitandos sensus, exercendamque fidem creditendum.
Per hoc ipsum auferendum difficultates desumpta ex quibus-
dam locis Patrum de Eucharistia; neque enim audebant pa-
lum loqui de illis, nisi obscuris, iuvenitque locutionibus

nisi, in quibus tamen a nobis dissentire minime vellent. Si
Haretici, exempli gratia dixerit, sensibus incredibile videtur, Corpus idem simum esse visibile in Calo, & invisibile
in hostia; dicet infidelis non minus esse incredibile Deum
suum in Mundo invisibilis esse, & in carne visibilem. Si
dixerit incredibile sensibus videri, hominem habentem aquam
magitudinem sub panis mica contineri; dicet infidelis,
non minus esse incredibile, Deum, qui immensus est, in
poteris corpore concludi, & coardari. Si dixerit ille sensibus
incredibile videri, corpus incorruptibile, & gloriosum
sub corruptibilis speciebus delitescere, dentibus incidi
posse, manu frangi, stomachi calore viciari, & in alimen-
tum converti; infidelis dicet non minus incredibile esse,
Deum esse imparsibile, & dolorum magnitudinem pati,
gloria esse circumdatum, & opprobriis lacessitum, immo-
talem, & inter mortis æque violentam, ac turpis supplicia
animam efflantem: quorum alterum si credit Sacramenta-
rius contra sensum testimoniun, cur alteri fidem nega-
dibet? Si adorat Verbi majestatem sub carnis imbecillitate,
quantumvis haec difficultates obficiantur, cur non adorat
Verbi carnem sub infinitate specierum, & sub simplici
velo Sacramenti? *Idem.*

*Dei non illi-
cendi sensu
nosso.*

Tantum abest, verba Filii Dei, sensum nostrorum illu-
strio innati-
tio usan-
ti Patrum
omnium ei-
geni.

Transfigura-
tio innati-
tio usan-
ti Patrum
omnium ei-
geni.

Realitas inimici dicunt mutationem panis in J. C. Cor-

Mysterio, eis quo superat sensus, sed innotuit argumen-

tum adeo validis, & qua si palam Biblion locis incum-
bunt, ac innotuit traditionis, & qua toties, & explicite sensu,

a Sanctis Patribus comprobata sunt; ut impossibile sit illam

non credere, ubi nonnulli bona fide, ac Religionis superfit.

J. C. verba non finit, non dubitare, panis substitutum de-
bet, & substitutum corporis substitutum. Omnia faculorum, & nationum confessus in illis explicandi eodem
in sensu, in quo ab Ecclesia explicantur, palam ostendit,
alteri explicari non posse. Cura quam Patres suscepserunt in
illorum explanatione, & fide statuenda, & refellendi argu-
mentis, quo obici posset, ne minimam quidem in hoc ar-
gumento difficultatem relinquent. Etenim ad ostendandam
hujus mutationis possibilitem conseruent ad insitum Dei
potentiam, & ad miracula, que variis temporibus operatus
est, atque similitudines, que non nisi id quod de transfigura-
tione credimus, possumus significare. Audite quomodo
argumentantur. Qui per verbum suum crevit ex nihilo
omnia, & cui ad ea creanda dicere satis fuit, Fiant, non
potest naturam hanc in altam convertere? Tertia, & mare
non erant, & hodie sunt: quis potest haec dubitare quominus
mutare posse aliiquid quod jam erat in id quod non erat?
Auctor recent.

Si Sancti Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

deum curam omniem impeditim diligendis difficultatibus

qui obstant, ne asequeamur, quo pacto possimus recipere

*Corpus J. C. in Eucharistia; neque enim arduum est in se-
cunda figura, non admodum follicis respon-
sione difficultatibus*

*hujus argu-
menti diffi-
cultatibus.*

Si Patres credidissent haec J. C. verba, *Hoc est Cor-*

pus meum, in figurato sensu esse intelligenda, hand illi qui-

</

nus Sacramento; alterum ex altero necessario probatur: &
sicut in Religione profusis divina requiritur Sacrificium, quod
fit Homo-Deus, consequitur, vel unum & idem est, quod hic
Homo-Deus sacrificatus fit realiter praesens. *Auctor recens.*

In divisi Sacramenti hujus institutione S. Joannes testatur
amoris, que nos a Mundi Salvatore dilectos fuisse ad excessum usque, &
Dei filii dilectione perfecte omnino. Cum dilexerat fuis, qui erant in Mun-
dus teste, ut deo, in finem dilexit eum. Verba que ad eos validissima sunt ad
fuisse haec realmen Fili Dei praesentiam in hoc Sacramento constitutandam,
fatis ut S. Chrysostomus affirmare non dubitaverit in hac Institutione.
Intra ipsius potissimum suum ergo nos amorem significante: In eo
tene nobis realiter trahere, deinde in figura.

modi erant Agnus Paschalis, & Manna. Tamen S. Paulus, aliique Patres dicunt hanc legem non aliud habuisse quam umbras, & figuram; nobis autem esse Corpus, & veritatem igitur in hoc Sacramento aliquid praefatius est umbra, & finagine. 2. Ni si ipsa, & effectiva Domini filii nobis tri- buat Corpus, Sanguinemque suum, S. Chrysostomus, alique nonnulli jure dicere non possumus, Salvatorem in hoc My- sterio dilexisse nos eo modo, quo homines alii se me- nime possunt diligere. Hunc Iesu Christi amorem fu- pra Patorum caritatem amplificat, quo ipsi oves suas non pascunt proprio sanguine, quomodo Salvator agit. 3. Si Salvator nobis coniugatur realiter, effectiva, corporaliter, ut omnes inquit, nonne oportet illum sub Sacramenti spe- ciebus adesse? quandquidem fieri nequit, ut vera ad sit con- junctionis inter duas separatas substancias, quarum una in ter- ra est, altera autem in Celo: neque dicere sufficit nos ad- haerescere. Cu per fidem, & caritatem: nam praterquam quod Patres explicitis, & conceptuibus verbis hanc advarforiam nostrorum responsionem rejiciunt, positive docent, illum rea- liter, & effectiva non autem solum per fidem, & carita- tem nobis adhaerere. Breat ferentia tertio Oratione.

Nonne satis manifesta probatio est sententia Patrum de
realitate, qui per fidem J. C. in hoc Sacramento praesentis
probabarunt veritatem Resurrectionis corporum in particula-
ri, & pignora gloria ipsorum; idque non solum ubi cum

Catholicis loquebantur, verum etiam cum disputabant aduersus haereticos resurrectionem impugnantes, sed Mysterii

mijus veritatem confidentes? Ita S. Irenaeus utitur Sacramen-
to, quod credunt, ad probandam resurrectiōnē, quam ne-
gant. Ite filii rationeūt. Quomodo illi dicere possunt,
Christianī carnem non resurrectarū ad vitam, quondam
dēm alitū Corpore, & Sanguine J. C.? Addit enim, sicut
panis, qui oritur ex terra post invocationē Dei, vel co-
ficationē, non eit amplius pani communis, sed Eucha-
ristia Sacramentū ex duabus rebus compōstum, altera ter-
restris, videlicet accidentibus panis, altera Gālefī, nempe
Corpore Christi; simili pacto corpora nostra Eucharistiam re-
cipientia, spem, & germe resurrectiōnis recipiunt. Alii
vero Sancti pignora glorie generati, & probatioēs resur-
rections singulatim constituant in unione, quam cum J. C.
in hoc Sacramento contrahimus. Unde nobis quoque licet
generatiō arguere, J. C. realiter, & effectivē in Eucha-
ristia inveniāti. Si enim Parres probant veritatem resurrectiō-
nis corporum per huius Mysteriū veritatem; supponunt ergo
tamquam basim argumentationis suaz, Jesum Christum il-
lis adhædere, iteque necessaria illatione realiter esse pre-
sentem. Biroa ferme quatuor.

Post S. Paulum Apofolam Patres tamquam Oraculorum ius interpretes magas requirunt dispositiones in illis, quia Lint horum Mysteriorum participes, eosque hortantur ad examinum paritatem non solum quod corpora, verum etiam quod animas. Proba autem se ipsam homo (1. ad Corin. 11.) inquit apostolus. Qod significat non solum ac- curatam examen peccatorum, qua quisque patravit, verum etiam peculiarem curam adjiciendi habituali huic dispositio- ni actus, & ornamenti virtutum, qua haec in occasione fun- necesarizat. Quam pacientem, S. Chrysostomus inquit, ad hoc Sacrificium affire debet, qui dignus habetus est, ut ad Sacrum hoc convivium accedit? Opus est, ut manus Sacerdotis huic, qui divinam hanum Carnem attrectar, ut op spi- rituali hoc igne repleendum, ut hac lingua terribili hoc San-

guine imbuenda, puriora sunt Solaribus radis. Videat mox in-
vestigatrix, quibus S. Paulus, omnesque cum eo Patres irru-
punt in eos, qui indigne communicant? Apofolus eos reos
vocat Corporis, & Sanguinis Iesu Christi. Addit tamquam cer-
tissimum crimini, eorum penam, illos sibi iudicium suum
manducare, & bibere, videlicet condemnationem suam. S.
Ambrosius ait: *Hoc patrem concutitur Corpus Christi* (in c.
10. Hebreorum). & S. Cyprianus addit: *Vix infusum Corpori Domini*. (ad Ladias.) Denique ad exagerandam hujus sacrilegii
magnitudinem, Patres illud comparant cum peccato Iudeo-
rum, qui crucifixerunt Salvatorem; unde generatim inferen-
tium est, S. Paulum, & primavera Ecclesie Patres creditidie,
I. C. vere, & realiter esse in Eucharistia. Si enim illius tan-
tum figuram recipimus, cur tot probations explicerent?
cur adhibenda esset tanta hora ad dignoscendum pa-
rem hunc a communibus cibis? Cur tot, ac tam extima
dispositiones non in anima solum, verum etiam in corpore
communicatur? Profecto si ibi panis esset tantum, prater
quam quod huicmodi tam sedili apparatus adhibendi non
esset, fatis esset spiritum dumtaxat disponere, quia hic
nunca recipere posset quidquid Sancti in hoc Mysterio in-
veniretur. Opus est ergo, ut hac nocti Corporis membra at-
tingant, & recipient aliquid Sacrum, quod non aliud esse
potest nisi Corpus, & Sanguis I. C. latens sub speciebus
sacramenta, qua: illis immediate applicantur. Ad hanc si-
cure Patres in adhortationibus, & investitu suis supponunt
arraigles communiones contumeliosas esse Corpori, & San-
guini Iesu Christi, fieri nequit, ut Corpus Iesu Christi per
nisi realiter hoc sceleriter conquinetur, nisi realiter a nostris cor-
poribus recipiat. *Idem in sermone sexto.*

Hoc in argumento operz preium est animadverser, Par-
res exhibere nobis Mysterij hujus Communionem tamquam
singularum honorem, quem non in animalibus tantum recipi-
mus, sed qui reddit etiam corpora nostra Deo pretiosa;
et iuxta & suadet, ut separemolumus memoriam hujus glo-
riæ, potissimum vero in peccantiis occasionibus, ut hac co-
statio sit veluti frenum ad cohidentes cupiditates, &
et præstantissima ad nos excitandos, ut bona opera effici-
amus. Cogita quia si insignioris honor, quam mens fruas,
& Clavij, homini, &c. ad populum Antiochenorum & præcipue gatio-
nem hanc, & officium deflumunt ex honore, & confera-
zione, quam ex hujus Sacramenti contacta corpora nostralia
accipiendo percepereunt. Unde licet argumentari. Ergo
C. Corpus realiter priens est in hoc Mysterio. Si enim
enim dumtaxat recipierimus, non satis video, quem ho-
norem recipierimus, nec quam cauam habemus abstinen-
ti a peccato, & bona faciendo opera propter has communi-
cations: omnis enim actionis hujus utilitas confiteretur in bu-
ella piani comedendi, & actu fidei elicendo. Fator,
cum actum, ubi fieret, pietatem fortasse excitaturum; sed
tanta esse posse efficienti in simplici cogitatione, &
hujus aucta memoria? Credendum est ergo tamquam certi-
ficium principium, nos aliquid aliud facere præter actum
dei, & nos aliquid præstantius recipere, quam J. C. fu-
ram, idem ferme septimo.

Sacra Istitutionis verba sunt potissimum argumentum ad reboram in Eucaristico Sacramento realem J. C. praesentiam; & solidissimum sunt medium ad Fidelium fidem ex hac Mysterio alendam , & hareticorum infidelitatem confundendam . Explications , quae tributari possunt in hæc Divisione verba minus luminis afferunt menti , & minus unctionis ostendi , quam verba simpliciter relata . Ita videmus Patres

omnes ad id redactos esse, quia aliquis inter illos habuit
conuersum, prater eum, qui ex divinis verbis pro-
ducit, ut omnes in hoc argumento conspiraverint. Nuti-
ant fidelibus magna cum simplicitate ordinem voborum
Christi cum dederunt illis pretiosum Corpus suum in cibam, &
anguinem in potum; dixerunt tantum, hoc verum esse Cor-
pus, quod erat in Calo, illud ipsum, quod in calto Mariae
virginis uter clausum fuerat, hunc cumdem Sanguinem,
quem ab eadem accepérat, eundem, quem in arca Crucis
a redēptionem nostram effuderat; hoc illi verbis aliis
difficiliter repetierunt, sed aequivalentibus divinis hīc ver-
sus: *Hoc est Corpus meum. Quod vero spectat ad difficultatas*
sas ratio, & sensus inventionis, & obiectio statuunt fidei,
qui nobis persuadet secundum J. C. verbum, Corpus suum
presens esse in hoc adorationis obiecto, cum interim sensus
contra ibi panem duxatam esse annuntiant, Patres non
adversari possunt, & patet.

ifi fidem opposuerint; & oppositionem hanc sustulerunt consideratione omnipotentie Dei, cui nihil est impossibile per Divinum verbum suum, quod efficax est, & quod ubi placuerit, mutat rerum substantiam, qui aliquid illi oblucuerit, omniaque vi invisa superat: ipsum dixisse, *Hoc est Corpus meum*, & panem hunc amissi natura panis, & vinum amissi natura vini, illico fieri Corpus, & Sanguinem J. C. sustulerunt omnes omnium Sacrorum Patres, quid videbitur? Liturgia prima Missæ in Genitaculum celebratur, jugis repetitio verborum J. C. Si quid plus, minime fuerit in precibus harum liturgiarum, omnes simul convenient quod substantiam, ac temper rediguntur ad secreta verba, quibus in ultima coena uulnus est Iesus Christus. *Auctor recent.*

Cum Iesu Christis ultimam etiam cum Apostolis suis
celebrabat, cum manducabat cum illis nonnullum legale
Pasci eo tempore, quod vehementer conciperat, desiderio
desiderari; ex pretioso tempore de quo dixit: Et quando
coactus in hac circumstantia Patris, qui relutans est si
Sacrificium o
fide crederem
guantem sique
Incompara
clesia tribuit

coarctos; in hac circumstantia Patris, qui relectus est filios suos, & qui nihilominus vult semper permanere cum illis, quid sibi volebas? Iesu Christus verbi isti: Hoc est

missis, quia non nobis sed Christus verbi initio: *Hoc est Corpus meum? (Lc. 22.) Tempus, in quo erat, fatis significat. Dicere volebat, vel potius dicebat; & Apostoli festum fine illio gloriosamente intellexerunt. Agnus Paschalis quem hactenus comedisset, figura tantum erat Corporis, quod pro vobis in mortem sum tradidisse: quod autem hic vobis trahit Corpus meum est sub sensibilibus speciebus panis, quem fregi vobis: Ecce effectus, & complementum ejus, quod vobis pollicitae sunt, me feliciter daturum vobis panem de Calo dilapsum manna ipso pretiosorem: nunc praefato fidem, quam dedi vobis, me videlicet vobis traditum Carnem meam ad manducandum; accipite, & comedite, hoc est Corpus meum: Ecce agnus verus in locum Agni!, a quo figurabatur. Me temper habetis vobis facientes quod me videtis facere, *hac facta in mea communione.* Apostoli intellexerint festum qui in verbis hinc adeo perspicuis latet: ipsi erant Ecclesia, ipsi primicias illius polidebant, illi crediderunt cum simplicitate, nullam interferuerunt questionem, quia verba haec nullam quoniambus ansam relinquebant, & Ecclesia semper hac verba accepit, ut Apostoli in naturali iforum significative, & creditit, quia verbum hoc dixit, per potentiam heus, quod plura facere posset, quam infra consenserunt.*

teit, quam ipsi conciperent valorem, panem, quem Salvator accepit in manibus suis, factum fuisse Corpus illius. Qui igitur in Eucharistia Sacramento nihil admittunt nisi figuram Corporis I. C. iactitare desinant se Scripturam sequi pro norma fidei sunt. Filii Dei dixit; *Hoc est Corpus meum*, nos id credimus, non credunt illi. Mysterium hoc nonne restaustrans trius Evangelizantes, sc. Paulus. S. Mathaues scribit quod ipse oculis suis usurpavit. Sancti Marcus, & Lucas scribunt, quod ab iis, qui viderant, audierunt; S. Paulus deinde ita, quod sibi ab eodem Salvatore fuerat revelatum. Omnes hi quatuor restaustrant Dei filium dixisse: *Hoc est Corpus meum*; nemio teatis est illum dixisse, hoc est signum, & figura Corporis mei. Undenam ergo mutuantur hunc articulum fidei, Corpus filii Dei non esse realiter in Eucharistia, panem in Corpus ejus immunitum non esse, vel non nisi per fidem manducari. Scriptura: *Sancta semper vallum erit infuperabile, semperque roborabit fideles in fide;* quam velut de manu in manum traditam receperant. *Idem.*
Quid facias?

Quid non faceremus, vel quid nobis faciendum non est, si nos Catholici via fide credemus, Dei filium reliquise nobis proprium Corpus, Sanguinemque suum in hoc Mysterio, quemadmodum nos credere protemur? Hoc dominicis fati omni fuit magna, fanfonce Concionatori Antonio Paravino in Concione, ut Auditoris suis impellenter ad omnes pietatis, reverentiz, & adoracionis sensus erga Sacrum hujusmodi Mysterium. Hoc illud ipsum Corpus est, inquit, quod in Virginis sinu effectum est, quod linea involutum paenit possumus fuit in praecipio; hoc illud Corpus est, quod vulneribus in Calvario confunditur.

vulneribus in Calvario confusum, mox proper aitorem vestri tamquam victimam fuit immolatum; hoc denique illud quod mox luminibus residens de Sepulcro egreditur et, modo sedet ad dexteram Patris; & eodem tono pergers, hic idem Sanguis est, addidit, qui manavit de membris omnibus Corporis sui in mortali agone, quem in Horto passus est; Sanguis, qui effluit ex vulneribus eius in tristissima Passione illius; & quem proflus effudit, in Cruce propter vestram salutem; Sanguis hic, cuius vel minima gutta fatis erat ad Mundum universum redimendum. Hoc denique Corpus est, & Sanguis Divinitati conjunctus, quo modo sunt objectum cultus, & adorationis Angelorum, & hominum: Vos id creditis Christiani, eaque in conspicuobis postea sunt. Sed quos vobis fenus inspirat tanta felicitatis cogitationis? Iure magnus hic Sanctus suscepit sermonem suum post haec verba Dei spiritu animata, ut inde Auditoribus sic collescit inferna.⁸

Auditores fuī possent inferre, & argumentari; qua in re ipsum spes sua non fecerit. ... Mihi non est. Auditores, vel eloquentia, vel zelus Magni hujus Viri, ut robur tri- baum his iisdem verbis: sed quid interet, a quo prole- rantur, quandoquidem candem continent veritatem, & vestrum est illa meditari? Autor Sermonum in omnia argumen- ta. Veritas enim ex dono dicitur.

**Eidem ac-
sumuntur.** Credamus, sed viva fide, Salvatorem ipsum invincere mo-
dum, quo inter nos usque ad faciulorum conformatiōnēm
commoratur. Nil ultra postulō, ut vos cohortor ad debitu-
m illi cultū abhidēm. Vives hac fides ceteras ad
agendum virtutes acut. Illum ex toto corde diligimus; me-
moria repente, quomodo ipse nos amavit, ut ad nos hoc
in statu veniret; Illum summo venerabimur obsequio, cre-
dentes simiter hunc esse Deum nostrum; Honori nobis verte-
mus illum invivere, ac revereri in Altaribus nostris quiescen-
tem; Illum de substantia nostra, ut loquitor Scriptura, ho-
norabimur, aliquid bonorum noltrorum elargientes, ne ha-
biter magnificēs, vel ut si
culis: veritas enim de qua dubitatur, nunquam probari pos-
ter per aliam, nisi hæc extra omnem dubitatiōnis aleam ef-
set posita. Itaque nulla haberi potest de Eucharistiā veritate
dubitatio, cum iquiet hanc argumento suis ad probandos
principios fidei nostræ, et Religionis articulos. Facili autem
ostendere est Sacramentariis ea ipsa, quæ nobis objici-
ant ad impugnandum praeterea realis Dominici Corporis in
hoc Sacramento veritatem, validissima suis argumenta ad
principios fidei nostræ articulos probandos. Quoties nobis
dictum fuit ridiculū, eis credere panem fieri Corpus Fili
Dei, et vinum Sanguinem ejus? Fieri non posse, ut cor-
pus sit simul in pluribus locis. & hoc infinitis nefosis di-

Supplementum ad Mysteria

bitum ad manducandum. Alterum verum desumptum ex Ephesino Concilio, quod Calvini ratum habent eque nos, & quod unus ex eorum Ministris bona fide veritatem has verba fuit. „Non credimus, Corpus, quod est sumus nobis in Sanguine, & iniquitate Sacrifício, corpus esse omnium communis, & ordinarii, sed tamquam Corpus proprium Verbi omnia vivificantur. Communis quippe Causa vivificant non potest; atque ut idem Salvator ait, Causa non proficit quidquam. Spiritus autem vivificant: quia in factu Causa Verbi, in hoc est vivificantur. „Caudum est ergo tot testimonis, vel abundantiam dicitur universalis Ecclesia, & hoc pacto indignum fieri qui in partem accedat promissorum, quibus Salvator follementibus nolis politicias est, ne nos verum Corpus sanguinem suum efficiatur. *Item.*

Ex omnibus Religionis nostrae Mysteriis, & Sacramentis, neque idem verbi, neque eiusdem pacto; & (zpe in illis occursum species quadam contradictionis, qui locum prabunt Hereticis, folciuntur errores suis. Vetus cum S. Joannem ait, Verbum factum esse carnem, & in rebus habitaſtus, in ea, quae dicitur de Incarnatione Christi, in hoc illud accedit formam fervi, in hoc

Ex omnibus Religionis nostra Mysteriis ne unum quidem est, de quo Evangelii apertus, & majori cum uniformitate loquuntur, quam de Eucharistia. Alia non explicant, neque istud verius, neque eodem modo; & sive in illis occurrit species quadam contradictionis, qui locum praebeant Hereticis fulciendi errore suos. Veluti cum S. Joannes ait, Verbum factum esse carnem, & in rebus habitat. Marcionite, qui bellum indixerat incarnationi Verbi, oponentes verba S. Pauli; illud accepisse formam servi, in horum similitudinem factum fuisse; unde argumentabantur, illi phantasticum duxerat Corpus fuisse; non autem verum, & humano. Si omnia elapsa repetimus scilicet, nullam innotescere heresim extitisse, que non innixa fuerit aliquibus textibus Scripturarum, qui in speciem quidem adversabantur illis, quibus velut fundimentis Ecclesie incumbit doctrina; quod manifestum est argumentum, verum Scriptura sensum defensum esse ex consenseru generali Patrum saeculorum omnium, quem ipsi vocamus traditionem, & ex definitiis Conciliorum, non autem ex peculiari spiritu nostro, qui executatur, cum propria sequitur lumina pro regula fidem, vel cum vult Scripturas interpretari juxta sensum, quos illis privatus affectus fuderit appingeret. Sed quoniamcum locum aliquem in Evangelio reperient nostri adversarii, qui illis in Eucharistia argumento suffragetur, quandoquidem ne unum quidem inventare posuerunt, qui eorum inter se sentientes conciliter, vel qui prohibuerit in sexcentas varias interpretationes distorquerent haec verba, hec eorum memori, (Matthew, 26.) & in corde lege sua totum fecum pugnantes partes efficerent, sibi invicem inter necinum bellum inferentes. Caligatio autem, vel perpicillatio adeo aperta defectus, qui comprehendit posset in aliis Mysteriis, in hoc locum non habet fit realitatem offendandam, nonne & ipsa est maxima utilitas? Methodi hujus ratio est ad examen revocare quadam controversia capita, qua decidunt quin ad discussionem enumeratione defensum sit. Insignis Tertulliani libri Præscriptionum aduersus Haereticos existimur eti methodi hujus exemplar. Disputationes in compendium redigit. Providentia munus est tradidisse Ecclesie suę viam brevem, ac facilem, quia a laborioso examine eximit simplices, ac infirmos, & eos, quos vita bujus necessitas impares facit methodo discussionis. Ita constituta autoritate, ac infallibilitate Ecclesie Catholicae in iis, qua de fide sunt, offendendo hanc unam sequefrem esse veritatem Dei, jure exigere possumus, ut recipiatur quidquid illa docet, quin immoratur in discutiendis singillatim articulis omnibus. Hac via, quam Religionis semper virtutum, Fideles roborati sunt, & convicti Ecclesie inimici. Ita, Domine, Ecclesiae tuae tamquam arcu complura armorum genera affixisti ad pugnam, triumphandumque. *Mille cypri pendentes.* (Cant. 4.) ita qui inter filios tuos sunt maxime simplices fine discussione confundere possunt magni sacrificii sui initios: ex iis infantum, & latens perficiunt laudes proprias imicos, ne deformis inimicum, & utorem. (S. Cyrilus Cachia, Mysag., c. 5.) Creditus quod crediderunt Patres nostri: pro certiori habemus cum illis, panem, qui videtur, panem non esse, licet gustus panem esse fidei judicet. Sed nos creditus, eis Corpus J. C. & viatum, quod videtur, non esse vinum, licet gustus vinum esse confermet; sed creditus esse Sanguinem J. C. Hoc nos Catholicae docet Ecclesie; hoc illa, semper docuit in universo terrarum orbe per os Doctorum suorum ad huc usque tempora. Quod semper, quod ubique, quod ab omnibus, ait Vincentius Lirinensis. Unicum hoc telum quod est simplicibus accommodatum, errorum exarmat, evanescere confundit. *Autor recens.* *Antiquissimum etiam Mysag. in Iacobinum, palem, pectinum,*

Dei Filius in hujus Mysterii institutione palam præcipit: Probatio de
ut accipiamus, & manducemus Corpus suum, & ut accipia- sumptu
mus, & bibamus Sanguinem suum: Accipite, & manducate; precepito ad
(Jean. 6.) similitudine cum illud se nobis daturum promiserat;
communatus erat, eos qui eodem vesci renuererunt, nequam
eterna vita futuros participes: Nisi manducaveritis Carnum El-
lii hominis, & bibetis ejus Sanguinem, non habebitis vitam in
vobis. Opus est ergo, ut pericula loquatur; aliquo si falli-
mur, alterum ex duobus malis certissime contingat; vel enim
defutari fumus illi reverentia, quam debemus, si Corpus suum
realiter præsest est in hoc Sacramento, & nos panem dum-
taxat accipere perfidiam arbitriari; vel si ibi in figura tantum
est, adhibeamus panem, vinoque cultum, & obsequium illud,
quod illius dumtaxat perfidiam debetur. Protecta tamen momen-
ti Myfferium faciendum est per ea vocabula, quæ omni careant
ambiguitatem, ac nulla indigent explicatione. Si heros sensum
suum famulo nequam novit significare, omnem illi aufer an-
tagendi inobedientiam ipsius, cum illi tradit præcepta sua,

Probatur Sive utamur methodo discussionis contra novissimos hæc-
Eucharistiz̄ ticos ad probandam realitatem Corporis J. C. seu methodo præ-
veritas dicitur. probatio utrobique invicta est. Nam in metho-

Probatur
Evidentia
veritas per
viam dicut-
onis, vel
per viam
praeferen-
tis.
Sive utramur methodo discussione: contra novissimums ha-
eresitatem ad probandam realitatem Corporis J. C. seu methodo pro-
scriptionis, probatio utroque invicta est. Nam in metho-
do discussione: qua sit et in eo, ut facta veluti catena
auctoritatum Patrum Ecclesie divini Mysterii realitatem pro-
bauium, occurruerat objectionibus, quia contra constitutas au-
toritates ingeri posse: Ecclesia infinitas habet praerogativas
pro Hereticis; omnis enim antiquitas fiat ita pro hoc Mysterio
verbis adeo explicitis, atque perspicuis, ut realitatis inimici
eorum vim, ac pondus fientant: Audiantur sane principia
novissimum hujus heresitatis Capita: Quotiescumque lego Evangelias,
Ecclesiasticis sit, mihiem dico: Vnde tu sapientior
es, quam alii? De hoc Sacramento credendum est, quod
alii credunt: Tu ne falsus: am arbitras et affectas Domini, ut ille
reputem, ubi nomen: *(Lavacum hispana Sacra, de causa Domini)*
admodum, ut illi patuerint, nonne in
sacrae litterarum minores know-

Hofpinian. A. parte.) Conahabatur, Hofpinianus aut, vintore hanc spiritum imbecillitatem veterum Patrum legione; sed initio nihil inventebat, quod illi suffragaretur, ac fape occurreret illi Corpus Domini, Sanguis Domini. *Sapientiamque Doctorum letitiae infinitissimam, ut inter conahabatur, sed principio non accen- rebus que juvenerunt.* (*Scaligera p. 18.*) Ita convictus fuit ex amine locorum, qui in Sanctis Patribus reperitur, quicunque adhibet conatus ad illos impugnandos in articulo de realitate Corporis Christi. Lumen, quod ex eruditis eorum operibus emicat, voluntarias tenebras pervadit; & Scaliger, quem Critica tamquam idolum & Novatores veluti Herculem sibi proponunt, non aliud sibi capiendum putat esse constitutum;

Quia satis, quandoquidem eadem est veritas. Sed verba, quibus uitio in his Sacramentis constituta sunt huiusmodi. Hoc est Corpus meum quod pro nobis tradidimus: *hunc Calix est Sanguis meus, qui pro vobis fudatur; quæ verba adeo explicita sunt, atque perspicua, & questionem ita evolventia, ut de illis non vereat dicere, quod S. Augustinus dicebat de alio Scriptura loco aduersus Pelagianos: Tertium hinc adeo apertum est, ut insigne indiget interpretis explicatione; sed oculis lectoris, & ad illum intelligendum fati est verba ejusdem profere. Etenim illæ appingendo sensu figuratum Protestantium Calvinistarum, inferendum est nos salvatos sive per Corpus figuratum, & redemptos per Sanguinem in memoriam dumtaxat, atque representatiōnem. Ipsi etiam actio Filiū Dei inter manus suas accipiens panem, & vinum, eumque prorigitur Discipulis suis cum verbis illis: *accipite, manducate, bibite; haec, inquit, actio sola nonne persuadere debet; ipsum illis non figuram dedisse, sed corpus? Nam cum sit, se vitem esse, ac similius balsi metaphoris suis est, nunquam hac manus nisi acceptit; quia hac loquendi ratio omnino opposita est metaphora, & omni figurata locutioni: Si tantum dicere volueret, Corpus sumus animas nostras ales, quemadmodum panis ales corpora nostra; & Sanguinem sumus roboreas illis ipsi viri- menti, cum aderant Catechumeni, obsecratus loquebantur, ut liqueret ex Sanctis Augustino, & Chrysostomo, qui paulum locutiones suas his verbis involvabant. Norunt Fideles. Nihil dicimus præterea, fideles intelligent, & quo loquimur. Quero autem ex vobis, cur hoc Sacramentum celebatur. Ca- rech meno
tibus, & in
est hos
illis no
habito
disquisi
bus illud
perirent;
quae/**

utem gratianique itam applicando, dixit, Corpus meum est panis, & Sanguis meus vinum est; & quemadmodum recipio dico nequit, vitis est J. C. dici non poset quod palam dixit, *Caro mea vora est silvae*, & *Sanguis meus vena est posu*.... unde ipatet discrimen manifestum harum locutionum metaphorarum quibus Salvator nonnunquam usus est efficaces parabolicas perticulas, & congruas, quas ad Sacramentum insinuandum adhibuit. *Ibid.*

Hac semper fuit sententia, & praxis Sanctorum Patrum, horrandi Fideles ad hujus Sacramenti fidem, quod antonomasticum vocant, *Mysterium fidei*. Magnam autem equitaverunt fidem non ad recipiendum dumtaxat hoc Sacramentum, sed etiam ad credendum. Exaggeraverunt Mysterii hujus profunditatem, & fidei difficultatem; dixerunt abrenuntiandum esse sensibus, & rationi, & credendum hanc veritatem, liceat unum alteri videatur pugnare, quemadmodum animadvertisimus per haec Sancti Chrysolomii verba: *Credamus Deo, ne reprehensum sit, animi si sensu, & cogitatione nostra abfundam esse videatur*. (*Homil. 13. in Matth.*) Queso quam ratione habuerint Ecclesiastes, quos testes, ac fidei propagatores colimus, & quorum sententie in eorum libris experte ostendunt constantem traditionem fidei Ecclesie Catholice in hoc Mysterio, non fecur ahi in aliis: Quoso, inquam, cur constanter a fidelibus exigunt firmam, & inconcussam fidem, si in hoc Sacramento intuiti tantum fuissem figuram Corporis, & Sanguinis J. C. commemorationem mortis eius, & ad summum applicationem virtutis Sanguinis ipsius, & paucissimi eius inphantis symbolis panis, & vini? Quid haec in re fuisse tam difficile ad credendum, ut renuntiandum sit sensibus, & ratio submittenda, ac efficiendum Mysterium humanae mentis impenetrabilem? Hac ergit fides adeo vita sensibus, & rationi repugnans, quam exigunt Patres in his Articulis, nonne palam ostendit ipsos majora aliquid credidisse? & iure dicere non possumus. Relationis non est.

Incias ita potest nemo, Patrum sententiam, & confitentiam Ecclesie confutandam fuisse Sandrum Sacramentum adorare, non tunc solum, cum recipiendum erat, sed etiam in Altaribus, ubi Holtz Confessore jam asservari conveverant. Et idem Sancti Patres horabantur Fideles ad hunc cultum, atque adorationem, ut liquet ex his S. Chrysostomi verbis, *Ador. & Communion. Sancta hæc, & necessaria præx. ex pluribus locis ostenditur, quorum nominales suo loco citavimus; sed hic duos astero celebrerimus, quibus nullibi loquimur Protestantes respondimus*. Primum est S. Ambrofii in hac Psalmi 89. verba. *Adorare scabellum patrum ois; (Chrys. hom. 61. ad pop. Antiochen.) ubi laudatus Doctor inquit egrege: Per scabellum tuum intelligitur, per terram eam Christi, qui hanc di queque in Mysterio adoratur, quam Apostoli in Iesu adoravimus. (S. Amb. de Spiritu S. c. 12.) Et S. Augustinus in eundem locum: *Nemo Carum Illam misundatur, nisi prius adoraverit. Invenimus alii quomodo adorant te scabellum; & nos solis non peccare adorando, sed peccare non adorando.* (S. Aug. in Ps. 89.) Hi ergo testes hujusmodi sunt auctoritatis, ut nequeant recusari, neque alium ipsi sensum attribui. Praxim hanc Ethnicum ipsi noverunt, ita ut inter cetera, quæ primis fidelibus exprobabant, hoc erat quod videlicet panem, & vinamque adorabant, vel postius Cererem, & Bacchum, teste eodem Augustino. Unde sic arguo: Liquet ex Patrum testimonio, Ecclesiastem collusse Eucharistia Sacramentum, & Christianos illi semper præstítive cultum suum, non solum in usa communioni, sed antequam illam recipieren, & postquam illam in Altaribus asservarunt, & expoluerunt Fidelium adorationi. Crediderunt ergo J. C. ibi realiter, & effectice adefere; nisi enim illis perfidum fuisset de hac reali præfenti; si illum non adorarent, neque ad illum adorandum hortati fuisse fideles, & idololatria nomine essent insinuanduli, quo nomine a Protestantibus re ipsa accusatum. *Idem in 2. Serm. Off. Eucharistia perfidum fuisse, si non adoraretur.**

diuine & iure dicere non possumus, Religionariis non esse eam fidem, quam habuerunt summi illi viri, qui testes sunt verò sententia, quam semper foyis Ecclesia? Biroat in sermone primo Octava.

Altera probatio ex Patrum sententias defumpta de Re-
litate Corporis & Sanguinis Domini in hoc Sacramento, est,
illos ad mulcendam hanc fidem, atque illis veritatem con-
firmandam confutare ad Omnipotentiam Dei, & produxisse
miracula, que opera est illis similia, que in hoc Mysterio
operator. *Pater iste non p̄fuit & fuit natura meatus, omnipotens*
operator. *Sed ipse non p̄fuit & fuit natura meatus, omnipotens*
operator. *Cato.* *(Sermo de Cœna Catechesi 4. Mystog.)* S.
Cyprianus inquit. S. Cyrrillus Hieropolitanus allegat aquam
in vinum mutatam in nupcias Canæ, & S. Ambrosius produ-
cit Mundi creationem, mutationem virge Moysi, & alii
Pates alias similes miraculosa mutatione preferunt. Sed
si in hoc Mysterio nihil est præter figuram Corporis, &
Sanguinis, cui Patres allegarunt miracula, & prodigia ad-
mirabilium mutationum, quas in natura operatus est Deus?
Profecto presupponi, ibi fieri aliquid, quod Dei egest
omnipotencia, & quod non nisi hoc posito fundamento cre-
dere valeamus. Credam igitur opus est, ibi admirabilem
aliquam fieri mutationem, que aliquam habeat similitudinem
cum illis, quas in medium proferunt, ut huic adiuvant
fiden. At non alia excoegerit poteret præter illam, quam
credimus fieri de panis, vinique substantia in iliam Corpo-
ris, & Sanguinis. C. In hoc applicanda est omnis Dei Om-
nipotencia ad iliam operandam, atque credendum; non
autem ad efficiendum, atque credendum his signis solum
repræsentari Corpus, & Sanguinem J. C. idem.

*Ad hanc Sancti Patres in pitt Ecclesiae primordiis Mysterium huma summa celabant diligentia, ac illud non Ethnici tantum, verum etiam Cathecumenis abcondebant, quia illos non fatis patres iis credendis conferent. Emittebat de Ecclesia, cum Sacerdos ad confundrandum accederet; & si quando Patres aliquid tenebantur seminocere de hoc Sacra-
mento. Bibl. Cenc. Theol. de Myster. Tom. IV.*

